

Roel van Dijk

Anonieme verslaglegging door radiologen

Verkorte weergave

Vonnis in kort geding door de Rechtbank te 's-Gravenhage, 23 juni 2003

Het gebeurt niet vaak dat radiologen een belangrijke rol spelen in een civiele procedure. Bij deze casus gaat het erom of radiologen anoniem mogen blijven bij het verrichten van diagnostiek. Wat is het geval? Enkele radiologen werken mee aan leeftijdsbepaling van asielzoekers. Als een asielzoeker minderjarig is heeft hij een andere status en dus betere perspectieven voor een verblijfsvergunning dan volwassen asielzoekers. De radiologen die hieraan meewerken doen dit anoniem omdat zij zich kennelijk bedreigd voelen. De rechtbank is hierin heel duidelijk: naam van de radioloog en zijn werkadres dienen bekend te worden gemaakt bij zijn medisch handelen. Hieronder een verkorte weergave van het vonnis.

De feiten

Enkele asielzoekers – de eisers – ondergingen via de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) een leeftijdsonderzoek. De IND heeft hiertoe een overeenkomst met de antropobioloog A. Hij laat röntgenfoto's van hand/pols en sleutelbeen beoordelen door twee radiologen uit het ziekenhuis B. Zij rapporteren of er al dan niet sprake is van volledige uitrijping van de beenderen van hand/pols en sleutelbeen. Bij de verslagen wordt niet de naam van de betrokken radioloog maar een codenummer genoemd. De eisers in het kort geding hebben een klacht ingediend bij een regionaal tuchtcollege voor de gezondheidszorg. Dat tuchtcollege wil de klacht niet in behandeling nemen omdat de persoonsgegevens van de aangeklaagde radiologen ontbreken.

De vordering, de gronden daarvoor en het verweer

De eisers vorderen dat A de persoonsgegevens van de betrokken radiologen bekendmaakt. Zij stellen dat de WGBO bepaalt dat er een behandelingsovereenkomst bestaat tussen hen en de radiologen. Daarom kan de aansprakelijkheid van de radiologen niet worden beperkt of uitgesloten. Omdat de radiologen niet bij naam bekend zijn, kunnen zij niet aansprakelijk worden gesteld. Verder beroepen de eisers zich op de wet BIG. Radiologen zijn voor hun medisch handelen onderworpen aan tuchtrechtspraak. Het regionaal tuchtcollege kan ingediende klachten niet in behandeling nemen als de gegevens van de betrokken radiologen niet bekend zijn. Ten slotte achten de eisers het in strijd met regels van het maatschappelijk verkeer om artsen onder code te laten werken.

Beoordeling van het geschil

Voor zover van belang wordt hier ook het verweer van de gedaagden (de Staat der Nederlanden en de antropobioloog A) besproken.

De gedaagden stellen dat leeftijdsonderzoek niet valt onder art. 1 van de wet BIG, dus geen handeling is op het gebied van de individuele gezondheidszorg. De rechtbank acht het niet uitgesloten dat de tuchtrechter wel van mening is dat hier sprake is van individuele gezondheidszorg. De rechtbank acht het voldoende aannemelijk dat de eisers klachten kunnen indienen bij een tuchtcollege voor de gezondheidszorg (art. 65 wet BIG).

Door de gedaagden is aangevoerd dat het voor de eisers voldoende is om te weten in welk ziekenhuis de betreffende radiologen werken. Art. 65 lid 2 van de wet BIG schrijft echter voor dat een klaagschrift de naam, werkadres en, indien bekend, het woonadres van degene over wie wordt geklaagd, dient te bevatten.

De radiologen werken onder codenummer vanwege negatieve ervaringen uit het verleden. Zij zullen mogelijk niet meer bereid zijn leeftijdsonderzoeken uit te voeren. De rechtbank meent dat een beroepsbeoefenaar zich niet door potentiële dreiging moet laten weerhouden zijn werk uit te oefenen.

De beslissing

De rechter veroordeelt de gedaagden de namen van de betrokken radiologen binnen veertien dagen bekend te maken. Het werkadres is reeds bekend. De privé-adressen hoeven niet bekend gemaakt te worden.

Dr. R. van Dijk Azn

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.